

การพัฒนาทักษะด้านการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนศรีธรรมวิทยา อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

The Development of Royal Word Writing Skills of Primary School
Students Srithamwitthaya School, Mueang District, Yasothon Province

พีรพงษ์ แสนสิง

Pirapong Saensing

พระครูวาปีธรรมวิโรจน์ (ประศาล นิวัฒน์)

Phrakhruwapeedhamwiroj (Prasal Niwat)

กัญญิกา วงศ์น้ำคำ*

Kanthika Wongnamkham

jimme0981271860@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนศรีธรรมวิทยา และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำราชาศัพท์ที่ใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำและชุดแบบฝึกหัดการเขียนคำราชาศัพท์ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน จากโรงเรียนศรีธรรมวิทยา ระดับประถมศึกษา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนโรงเรียนศรีธรรมวิทยา มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.13, S.D. 0.89) และผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำราชาศัพท์ของนักเรียน มีประสิทธิภาพระดับ (E_1/E_2) ที่ระดับ 81.44/85.95 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และการทดสอบสมมติฐานพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำราชาศัพท์ของนักเรียน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การเขียนคำราชาศัพท์, นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

Abstract

The objective of this research was to study the development level of royal vocabulary writing skills among elementary students at

Sritamwitthaya School and to compare the achievement in spelling royal vocabulary words using a Thai language exercise on writing and spelling, alongside a set of royal vocabulary writing exercises, based on the efficiency criteria of 80/80. The sample group consisted of 35 elementary students from Sritammarama School, selected through accidental sampling. The statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing using a t-test. The research results indicated that the development level of royal vocabulary writing skills among students at Sritamwitthaya School was at a moderate level ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.89). The achievement in royal vocabulary spelling had an efficiency level (E1/E2) of 81.44/85.95, which meets the established criteria. Hypothesis testing revealed that the achievement in royal vocabulary spelling was statistically significant at the .05 level, consistent with the hypothesis.

Keywords: skill development, royal vocabulary writing, primary school students

บทนำ

ประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันที่สูงสุดของประเทศไทยมีวัฒนธรรมและภาษาที่เป็นภาษาประจำชาติไทย จึงเป็นชาติที่มีเอกลักษณ์ทางภาษาเป็นแบบอย่างของตนเอง ซึ่งภาษาไทยนั้นเป็นภาษาเดียวในโลกที่ไม่มีการใช้ร่วมกับภาษาในประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของปวงชนชาวไทยเป็นอย่างมาก มีการใช้ถ้อยคำหรือคำพูดที่สุภาพ ถูกต้องตามเวลาและโอกาส เหมาะสมตามฐานะ ในปัจจุบันค้นพบว่าคนไทยส่วนมากยังไม่เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาไทยจนทำให้การใช้คำพูด ใช้ภาษาผิดเพี้ยนไปจากของเดิม ถึงแม้ว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายยี่สิบปี แต่ในยุคปัจจุบันนี้ปัญหายังวิกฤติความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั้น คือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว เราจึงพบการใช้คำในภาษาไทยแบบผิด ๆ วิชาภาษาไทยนับว่าเป็นวิชาที่สำคัญมากเพราะว่าจำเป็นต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำเพื่อที่จะได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์และเพื่อการศึกษา (กรมวิชาการ, 2552)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะได้พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและสังคมให้มีการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและสามารถนำความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยมีประสิทธิภาพวิชาภาษาไทยนับได้เป็นหนึ่งในวิชา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญมากเพราะภาษายังเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ทั้งยังมีการให้แสดงความความคิดเห็น มีทั้งความต้องการและความรู้สึกจึงจะต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง

คำราชาศัพท์ เป็นคำที่สุภาพ เป็นระเบียบการใช้คำพูดของไทยให้สุภาพตามชั้นของบุคคล เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติไทย และยังแสดงถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันกษัตริย์ไทยอีกด้วย การเรียนรู้คำราชาศัพท์นั้นยังสามารถค้นหาวรรณกรรมวรรณคดี ได้เข้าใจบรรยากาศในเรื่องได้เป็นอย่างดี คำราชาศัพท์ ตามรูปศัพท์หมายถึงถ้อยคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ แต่ในปัจจุบัน หมายถึงถ้อยคำสุภาพ ที่สามารถใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลในสภาพสังคมไทยซึ่งผู้ที่ใช้คำราชาศัพท์ด้วยมีดังนี้ พระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุ ขุนนางข้าราชการและสุภาพชน (กรมวิชาการ, 2553)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คนไทยจะต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา หมั่นฝึกฝนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2552) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มที่มุ่งส่งเสริมทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ดังนี้ และสาระสำคัญที่การศึกษาไทยพึงตระหนักและให้ความสำคัญในประเด็นดังต่อไปนี้

1) การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2) การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3) การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ การพูด แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดใน โอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4) หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และ อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงาม ของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึง ปัจจุบัน (กรมวิชาการ, 2552)

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าครูต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น คือผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นต้องฝึกฝน ทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 5 ด้าน คือ การอ่าน, การเขียน, การฟัง การดู และการพูด, หลักภาษา, วรรณคดีและวรรณกรรม ทักษะการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ภาษาไทยมากเพราะทักษะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด เป็นการพัฒนาทางความคิด สติปัญญาและทัศนคติ การเขียนที่ดีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำคัญต่อการศึกษาหาความรู้ของผู้เรียนซึ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถสร้างเสริม ประสบการณ์ได้ตั้งแต่เริ่มเข้ามาอยู่ในระบบการศึกษาในโรงเรียนโดยครูผู้สอนต้องสอนให้ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องทำให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน สัมพันธ์กัน (อัจฉรา ชิวพันธ์ 2538) และเนื่องจากลักษณะของ ภาษาไทยที่มีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงทำให้คำภาษาไทยมีเสียงพ้องกัน แต่มีความหมายต่างกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าจำหลักเกณฑ์ในการเขียนไม่ได้ ก็มักจะเขียน สะกดคำผิดใช้คำไม่ถูกต้องทำให้ความหมายผิดไป สื่อสารกันไม่เข้าใจ โดยสาเหตุหนึ่งที่ทำ ให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดอาจเนื่องมาจากมีประสบการณ์แบบผิด การไม่ทราบ ความหมายที่แท้จริงของคำที่เขียนออกไป การออกเสียงผิดการเดา (สุนันทา ไสร็จจ, 2538) และครูมักละเลยเมื่อพบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดไม่พยายามชี้แนะให้นักเรียนเห็น ความสำคัญในการสะกดคำให้ถูกต้อง (ประเทิน มหาพันธ์, 2539)

ดังนั้น การเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ จะต้องเขียนให้ถูกต้องตาม อักษรวิธี ถ้าหากเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อนหรือบกพร่องก็จะทำให้ความหมายของคำ เปลี่ยนไป และจากการประเมินปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองโยธธร จังหวัด โยธธร พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีปัญหาในด้านการเขียนสะกดคำและการ เขียนคำราชาศัพท์ซึ่งสังเกตได้จากการตรวจงานในสมุดงานนักเรียน การเขียนตามคำบอก การเขียนสะกดคำของนักเรียนยังไม่ถูกต้อง ปัญหาการเขียนสะกดคำและการเขียนคำที่มา จากภาษาบาลีสันสกฤตในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่านักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดมาก โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอสมควร ก็ยังมี ข้อผิดพลาดในการเขียน และไม่สามารถเขียนคำศัพท์เหล่านั้นได้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเกิดจาก สาเหตุหลายประการ เช่น การรับเอาตัวอย่างที่ผิด ๆ จากสิ่งแวดล้อมภายนอกมาเป็น แบบอย่างในการเขียนสะกดคำ โดยเฉพาะสื่อสารมวลชนและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ จะเห็นได้ว่าการเขียนสะกดคำภาษาไทยผิดอยู่เสมอ และมักถูก ปล่อยปละละเลย ไม่มีการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องการใช้รูปวรรณยุกต์ การใช้ ษ , ทร และ รร (ร หัน) คำพ้องเสียง และคำประวิสรรชนีย์ การใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เป็นต้น หากไม่รีบแก้ไขจะทำให้เกิดผลเสียหายต่อบุคลากรของชาติได้ในอนาคต การเขียน สะกดคำผิดนั้นนอกจากสาเหตุดังกล่าวแล้ว ยังมีสาเหตุสำคัญอีกคือ ครูและวิธีสอนของครู เช่น ครูไม่มีวิธีการที่จะทำให้ให้นักเรียนเห็นความจำเป็นของการเรียนภาษาของตนเอง ครู ละเลยในเรื่องความเอาใจใส่ หรือครูขาดความพยายามที่จะค้นคว้าวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ ได้ผล เช่น การผลิตอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ไม่มีแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสะกดคำถ้าครูสอนเพียงให้นักเรียนเขียนตามคำบอกลงใน สมุดแล้วให้นักเรียนเขียนแก้คำผิดซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งจะก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

ตามที่กล่าวมา วิธีสอนของครูจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ครูควรพยายามหาวิธีสอน และหากิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดทั้งความรู้ และความสนุกสนานในการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นการจูงใจให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชา ภาษาไทย และรักที่จะเรียนวิชาภาษาไทยสืบไป การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะ แบบเรียนและแบบฝึกในบทเรียนเพียงอย่างเดียวยังไม่พอ การสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะ หลังจากรู้เนื้อหาในบทเรียนไปแล้วเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะแบบฝึกมี ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และยังเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนอีกด้วย การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นการจัดกิจกรรมที่สนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ผู้เรียนต้องลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถ ซึ่งวิธีการเหล่านี้

จะทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและมีความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ยังปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการทำงานอย่างมีระบบระเบียบและทำงานเป็นขั้นเป็นตอน การเรียนการสอนสะกดคำนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกวิธีฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้เกิดความแม่นยำความชำนาญและความคล่องแคล่วสามารถนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การใช้แบบฝึกยังเป็นการทบทวนความเข้าใจให้แก่เด็กและเป็นอุปกรณ์ที่ครูจะใช้พัฒนาการเขียนหรือแก้ไขข้อบกพร่องเรื่องการเขียนสะกดคำของเด็กได้อย่างหนึ่ง

จากสภาพปัญหาที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนาทักษะด้านการเขียนคำราชาศัพท์ด้วยกระบวนการแบบฝึกทักษะคำราชาศัพท์จึงจะเป็นปัจจัยหลักที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ที่มีประสิทธิภาพให้มากขึ้นมีประโยชน์และให้มีความถูกต้องของคำราชาศัพท์ ผู้จัดทำวิจัยจึงสนใจในการทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำราชาศัพท์มาใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยสอนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำและชุดแบบฝึกหัดการเขียนคำราชาศัพท์ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนศรีธรรมวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1
2. กลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนศรีธรรมวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่ม (ศุภวัฒน์การ วงศ์ธนวิสุ และพีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, 2552) ซึ่งเป็นห้องเรียนที่มี

นักเรียนมีปัญหาด้านเขียนสะกดคำราชาศัพท์มากที่สุด โดยพิจารณาได้จากการตรวจแบบฝึกหัด การเขียนตามคำบอก การเขียนเรียงความ เป็นต้น

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองวันละ 1 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน โดยใช้เวลานอกเวลาเรียนในช่วงเวลาพัก วันละ 50 นาที

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

คำที่ใช้ในการจัดทำแบบฝึกเป็นคำจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักการใช้การเขียนคำราชาศัพท์และวรรณกรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

6. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ก. แบบฝึกวิชาภาษาไทย

แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของนักเรียนระดับประถมศึกษา คู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทย

2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ รวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3) ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดจากทักษะการเขียนคำราชาศัพท์จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

4) นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

6) พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง

7) นำแบบฝึกไปทดลอง (try out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์เพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำและการเขียนคำราชาศัพท์ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด)

ข. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเรื่องที่ต้องการสร้างแบบทดสอบ

3) สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4) นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา กับจุดประสงค์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

6) พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับทดลอง

7) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความยาก (p) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .20 ถึง .80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

8) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริง

7. การทดลองใช้จริง

ผู้วิจัยนำแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์ที่ปรับปรุงแก้ไขจากการแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเทศบาลสุวิทยากร ตั้งตรงจิตร 15 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.77/81.80

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เริ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้นคือนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษาจำนวน 35 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อต่อ 1 ชุด และจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 25 ชุด โดยมีการจัดการสอบออกเป็น 2 ช่วง คือการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

9. สถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยด้วย t-test

10. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการ

$\sum X_1$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน

N หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A หมายถึง คะแนนเต็มของแบบวัดระหว่างเรียน

E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X_2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดหลังเรียน

11. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็น แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (one-group pretest posttest design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538) สามารถเขียนสัญลักษณ์แทนแบบแผนการวิจัยได้ ดังนี้

E	O_1	X	O_2
-----	-------	-----	-------

เมื่อ E หมายถึง กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

X หมายถึง การทดลองการใช้แบบฝึกเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์

O_1 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนการทดลอง

O_2 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการเขียนสะกดคำ หลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนศรีธรรมวิทยา สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. สมมติฐานด้านสถิติ

$$H_0 : \mu_1 < \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 > \mu_2$$

ผลการวิจัย

1. ระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนโรงเรียนศรีธรรมวิทยา มีอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.13, S.D. 0.89)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนศรีธรรมวิทยา อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำและชุดแบบฝึกหัดการเขียนคำราชาศัพท์ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีประสิทธิภาพระดับ (E_1/E_2) ที่ระดับ 81.44/85.95 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

ประเด็นที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนโรงเรียนศรีธรรมวิทยา อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} 3.13, S.D. 0.89) ทั้งนี้ อาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ ดังนี้ (1) การขาดการฝึกฝนที่เพียงพอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนการเขียนคำราชาศัพท์อย่างสม่ำเสมอ ทำให้ขาดความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการเขียน (2) ความซับซ้อนของคำราชาศัพท์ คำราชาศัพท์มีโครงสร้างและรูปแบบที่ซับซ้อน อาจทำให้เข้าใจและจดจำได้ยากสำหรับนักเรียน (3) การขาดแรงจูงใจ นักเรียนอาจมองไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการเขียนคำราชาศัพท์ (4) การขาดการสนับสนุนจากครู ครูอาจไม่ได้ให้คำแนะนำหรือการสนับสนุนที่เพียงพอในการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียน (5) การขาดทรัพยากรการเรียนรู้ นักเรียนอาจขาดแคลนทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น ตำราเรียนหรือเอกสารประกอบการสอน ที่มีคุณภาพและครอบคลุมเกี่ยวกับการเขียนคำราชาศัพท์ (6) ความแตกต่างของความสามารถ นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน บางคนอาจเรียนรู้และจดจำคำราชาศัพท์ได้เร็วกว่าคนอื่น ๆ และ (7) การขาดการประเมินที่สม่ำเสมอ อาจทำให้ครูไม่สามารถติดตามความคืบหน้าของนักเรียนและให้คำติชมที่จำเป็นได้

ประเด็นที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีประสิทธิภาพระดับ (E1/E2) ที่ระดับ 88.44/81.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจจะมีเกิดจากปัจจัยหลายประการ ดังนี้ ปัจจัยที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์สูง เช่น การฝึกฝนที่สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ การใช้กลยุทธ์การสะกดคำที่หลากหลาย การมีคลังคำศัพท์ที่กว้างขวาง ความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสนับสนุนจากครูและผู้ปกครอง และความแตกต่างระหว่างระดับ E_1 และ E_2 อาจเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความแตกต่างของความสามารถของนักเรียน ความยากของแบบทดสอบ และคุณภาพของการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ประภัสสร สมสถาน (2564) ที่ศึกษาเรื่อง การหาประสิทธิภาพและผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ หมวดย่างกาย วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนานาชาติยูนิคคอนคอร์ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปมีค่าเท่ากับ 92.00/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ (2) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ หมวดย่างกาย วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 3.63 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.75 จากคะแนนเต็ม 10 สรุปได้ว่าผลการเรียนรูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.12 สอดคล้องกับ อานนท์ นามลาด และณัฐกฤตา นามมนตรี (2564) ที่ศึกษาเรื่อง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับทางร่วมกับแบบฝึกทักษะออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับทาง ร่วมกับแบบฝึกทักษะออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.44/85.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนเรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับทาง ร่วมกับแบบฝึกทักษะออนไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วุฒิชัย คำภีระยศ (2565) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เรื่อง “คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด” ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.67) ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.63) และสอดคล้องกับ กิรติ นันทพงษ์ และทรงศัญญ์ โกวิทวิทยากร (2565) ที่ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผลการศึกษพบว่า 1) งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถสำหรับชาวจีนมากที่สุด (ร้อยละ 40.90) รองลงมาคือ ชาวญี่ปุ่น (ร้อยละ 4.54) ชาวเวียดนาม (ร้อยละ 4.54) ชาวพม่า (ร้อยละ 4.54) และเป็นนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อชาวต่างชาติที่ไม่ได้ระบุเฉพาะชาติใดชาติหนึ่ง (ร้อยละ 45.45) โดยแบบแผนการวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือ แบบการทดลองกลุ่มเดียวและวัดก่อน-หลังการทดลอง (ร้อยละ 63.63) รองลงมา คือ แบบการทดลองกลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง (ร้อยละ 13.63) และมีการวิจัยส่วนหนึ่งที่ไม่มีการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 22.72) ส่วนกระบวนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นแบบการเลือกแบบ

เจาะจง (ร้อยละ 68.18) รองลงมาคือ การส้อมอย่างง่าย (ร้อยละ 9.09) และไม่มีกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 22.72) 2) นวัตกรรมที่ใช้พัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงและ/หรือการเขียนสะกดคำภาษาไทยมากที่สุดคือแบบฝึกทักษะ (ร้อยละ 54.54) รองลงมาคือ หนังสือแบบเรียน (ร้อยละ 22.72) ชุดกิจกรรม (ร้อยละ 9.09) สื่อการสอนจากคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 9.09) และรูปแบบการสอน (ร้อยละ 4.54) ตามลำดับ สำหรับแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ประกอบมากที่สุดคือ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ (ร้อยละ 50) และมีการใช้กระบวนการกลุ่ม กิจกรรมเกม นิทาน ร่วมกันเชิงบูรณาการ (ร้อยละ 59.09) และ 3) การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและ/หรือการเขียนสะกดคำภาษาไทยในด้านขององค์ประกอบคำ มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านพยัญชนะพบมากที่สุด (ร้อยละ 36.36) รองลงมาคือ ด้านพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ (31.81) ด้านพยัญชนะควบคู่กับสระ (18.18) และน้อยที่สุดคือ ด้านสระ (ร้อยละ 13.63) ซึ่งเป็นการพัฒนาความสามารถทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพยัญชนะ ประกอบด้วย พยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบกล้ำ อักษรนำ พยัญชนะท้าย และพยัญชนะที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับด้านสระ ประกอบด้วยสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว สระเดี่ยว สระประสม และสระเกิน ส่วนในด้านการเขียนรูปสระ ซึ่งประกอบด้วย สระคงรูป สระเปลี่ยนรูป และสระลดรูป และสุดท้ายคือด้านวรรณยุกต์ ซึ่งทั้ง 3 ด้านนี้เป็นทักษะความสามารถที่ได้รับการพัฒนาจากงานวิจัยทั้ง 22 เรื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมชนุสกรรมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2553). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์ ชุมชนุสกรรมการเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กิริติ นันทพงษ์ และทรศนัย โกวิทยากร. (2565). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอน การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. *KKU International Journal of Humanities and Social Sciences*. 12(3), 132-159.

- ประภัสสร สมสถาน. (2564). การหาประสิทธิภาพและผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ หมวดย่างกาย วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนานาชาติยูนิคคอนคอร์ด จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*. 31(1), 1-14.
- ประเทิน มหาพันธ์. (2539). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศึกษาพรจำกัด.
- วุฒิชัย คำภีระยศ. (2565). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- ศุภวัฒน์การ วงศ์ธนวิสุ และพีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์. (2552). *สถิติพื้นฐานเพื่อผู้บริหารท้องถิ่น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส.
- สุนันทา โสรัจจ์. (2538). *การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ผิดของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2538). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ นามลาด และณัฐกฤตา นามมนตรี. (2564). นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับทางร่วมกับแบบฝึกทักษะออนไลน์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร* 9(7), 3144-3158.